

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 899/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Хајрија Јашаревић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Пантовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2237/20 од 06.10.2020. године, у седници већа одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2237/20 од 06.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2237/20 од 06.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1391/18 од 22.05.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати износ од 2.290 евра са законском затезном каматом која гласи на евре по стопи утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена која се има рачунати почев од 05.11.2015. године до исплате, као и 1.000 америчких долара и 50 канадских долара. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилца власник на 1/2 идеалног дела покретних ствари ближе одређених у том ставу изреке, што је тужени дужан да призна и да дозволи тужиљи издвајање припадајућег дела деобом покретних ствари. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље да се утврди да је власник покретних ствари одређених у том ставу изреке, што би тужени био дужан да призна и трпи. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2237/20 од 06.10.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 1391/18 од 22.05.2020. године у ст. 1, 2 и 4. изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о ревизији као о посебној ревизији по члану 404. ЗПП, зато што спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, већ је везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 05.11.2018. године, ради деобе брачне тековине, а у тужби је као вредност предмета спора наведен износ од 377.735,00 динара.

Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић-Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић